

شوراها از نگاه شهردار

فعالیت و برنامه ریزی نمایند. خوشبختانه در کشور ما این امر با تشکیل شوراهای اسلامی تا حد قابل توجهی تحقق یافته است. امروز شهرداری ها با نظارت احسن و همه جانبه شوراها مسائل را از طریق خرد جمعی بررسی و رسیدگی می کنند و تصمیم گیری ها اگرچه در پاره ای از موقع با تأخیر صورت می گیرد، اما پایدارتر است.

از طرفی، به یمن تشکیل شوراها، شهرداری ها که روزگاری به ادارات درجه چندم در برخی شهرها مبدل شده بودند، امروز به نهادهای زنده و پویا تبدیل شده اند. البته برنامه هایی برای کنترل و نظارت شوراها بر شهرداری ها و به طور کلی مدیریت شهری متصور است، هر چند هنوز منابع و ابزار اعمال نظارت بر عملکرد دستگاههای متولی مدیریت شهری به طور کامل در اختیار شوراها قرار نگرفته است.

□ شوراها در مدیریت شهری چه جایگاهی دارند؟

■ تدوین و تصویب طرح تشکیل شوراهای محلی در شورای انقلاب اندکی پس از پیروزی انقلاب اسلامی نشان از اهمیت بالای تشکیل این نهاد به عنوان ارکان تصمیم گیری کشور و حوزه وسیع اختیارات آن به عنوان بازوی توانمند دولت در توسعه همه جانبه کشور دارد.

اصولاً شوراها جایگاه حساسی در ساختار مدیریت شهرها دارند و به عنوان تجلی اراده مردم در تمثیل امور مربوط به خود و در نتیجه تصمیم سازی برای اداره و مدیریت جامعه اند. همچنین پیشبرد برنامه های اجتماعی، اقتصادی، عمرانی، بهداشتی، فرهنگی و ... شهرها وابسته به نظارت و مشارکت مردم از مبارزی شوراهای اسلامی است. این موضوع را هم نباید فراموش کرد که حضور شوراها آنگاه به طور کامل مؤثر خواهد بود که اداره شهرهای ما به سمت مدیریت متمرکز شهری پیش رود و جامعه و نهادهای آن بتوانند پذیرش شوراها را در خود ایجاد کنند و در یک کلام به شورا و اصل مشارکت مردم اعتقاد و التزام عملی داشته باشند.

□ در مورد ارتباط بین شهرداری و شورای شهر دیدگاه خود را بیان فرمایید.

■ قبل از ورود به بحث شهرداری و شورای شهر باید به خود شهر و فلسفه وجودی آن پرداخت. شهر یک موجود زنده و پویا است که ویژگی ها و نیازهای خاص خود را دارد و مدام باید به این نیازها رسیدگی و توجه شود. برای رشد و توسعه شهر استفاده از همه ظرفیت های موجود و ارائه برنامه مشخص برای اداره آن ضروری

در باره محمود کمالی (شهردار قزوین):

محمود کمالی، متولد ۱۳۳۴ در قزوین و فارغ التحصیل مهندسی ساختمان از دانشگاه ایالتی پتیسبورگ کانزاس آمریکا در سال ۱۹۸۰ میلادی است. عضویت وی در گروه ها و شرکت های مختلف عمران و ساختمان نشان دهنده علاقه و دغدغه هایش در زمینه مسائل شهری است.

وی از سال ۸۲ تاکنون سکان هدایت شهرداری قزوین را در دست دارد.

است. ضمن این که باید توجه داشت بدون مشارکت مردم هزینه های اداره و کنترل شهر بسیار بالا خواهد بود و چون شهر محل انعکاس ذوق و سلیقه و توانمندی های ساکنین آن است، بنابراین اداره شهرها باید توسط شهرومندان بویژه نجگان، صاحب نظران و هنرمندان صورت گیرد. مشارکت مردم در اداره شهرها امری اجتناب ناپذیر است و در همه دنیا به این نتیجه رسیده اند که مدیران شهری باید براساس صلاح و صرفه، رضایت و سلیقه شهرومندان

است.

□ حضور دو دوره شوراهای چه تأثیری بر مدیریت شهری داشته است؟

■ شورای شهر یکی از عناصر سیستم مدیریت شهری محسوب می شود، از این رو بحث و بررسی در مورد نقش و تأثیر آن نخست نیازمند ارائه تصویری از مفهوم و مشخصات عمدۀ سیستم کلان مدیریت شهری و عملکردهای مورد انتظار آن است.

مدیریت شهری باید تمام سیستم شهری اعم از فضای کالبدی و عملکردی آن را تحت پوشش قراردهد. مفهوم مدیریت شهری بسیار گسترده و پیچیده است و از این رو باید همه بخش‌ها و نهادهای مسئول اداره امور مختلف شهر اعم از امور فرهنگی، اجتماعی، آموزشی، بهداشتی و ... تحت پوشش سیستم مدیریت شهری قرار گیرند. براین اساس، شورای شهر به عنوان عنصر سیاستگذار، تصمیم‌گیر و با اندکی تسامح قانون گذار مدیریت شهری در سطح محلی، باید از خصلت جامعیت و فراگیری برخوردار بوده تا بتواند وظایف سیاستگذاری و نظارتی خود را نسبت به تمام امور شهر و سازمان‌های ذی ربط ایفا نماید. اما آنچه طی دو دوره حضور شوراهای شاهد بوده این است که روابط شوراهای با دستگاه‌های متولی مدیریت شهری همچنان تعریف نشده باقی مانده است و این ابهام باعث شده تا مصوبات شوراهای از سوی این دستگاه‌ها فاقد ضمانت اجرایی لازم باشد و دست شوراهای برای تصویب برنامه‌های جامع شهری بسته بماند.

و خلایف شورا در مورد شهرداری مشخص است ولی راجع به سایر ادارات وظیفه مشخصی ندارد. نظارت شورا بر مدیریت شهر، نظارت استصوابی نیست بلکه نظارت اطلاعاتی است، یعنی شوراهای فقط نقش مشورتی دارند. این در حالی است که اصل یکصد و سوم قانون اساسی صراحتاً استانداران، فرمانداران، بخشداران و سایر مقامات کشوری را ملزم به رعایت تصمیمات شوراهای نموده است. به طور کلی، حضور شوراهای وقتی مؤثر خواهد بود که اداره شهرهای ما به سمت مدیریت واحد شهری پیش برود.

□ موانع موجود بین شوراهای و شهرداری‌ها کدامند؟

■ به طور کلی در ارتباط شورا با شهرداری مشکلی نیست. شورا در هر زمانی می‌تواند تصمیم‌بگیرد که طرحی از سوی شهرداری اجرا بشود یا اجرا نشود و اگر پیشرفت فیزیکی طرح مناسب نیست می‌تواند تصمیم‌بگیرد که اعتبار طرح واگذار شود یا نشود و ... اما مهم‌ترین معضلی که پیش روی شوراهای و شهرداری‌ها قرار دارد عدم پیکارچگی مدیریت شهری است. اکنون پیش از ۳۰ مدیر در حوزه عمل مدیریت شهری تصمیم‌می‌گیرند بدون این که هیچ الزامی به همکاری و هماهنگی با شهرداری و شورای شهر داشته باشند که باید در اصلاح قانون شوراهای این معضل مورد توجه قرار گیرد. سیستم متمرکز دولتی ناچار است برای موفقتی در اداره امور شهرها، درهای بسته خود را به روی شوراهای بگشاید و تعامل با آنها را پیذیرد.

□ ارتباط شهروندان با شورا چه شکلی دارد؟

■ قبل از تشکیل شوراهای اداره امور شهرها فارغ از خواست و اراده مردم صورت می‌گرفت که با تشکیل این نهاد سطح مشارکت مردم در اداره امور مربوط به خودشان افزایش یافت. اعضای شورا با حضور در انجمن‌ها، مساجد و گردهمایی‌های مردم محله‌ها به آنها گزارش می‌دهند و نظراتشان را دریافت و به مسئولین مربوط منعکس می‌کنند و به طور مستقیم درخواست‌های شهروندان را پاسخ می‌گویند. مردم نیز به طور آزادانه با اعضای شورا ملاقات نموده و درخواست خود را مطرح می‌سازند. با این حال به نظر می‌رسد ارتباط مردم با شوراهای ارتباطی سازمان یافته و بر اساس انتظارات جامعه مدنی نیست. تشکیلات صنفی و شوراهای محله در شهرها وجود ندارد ولذا شوراهای با خواسته‌های جمعی روپرور و نیستند بلکه خواسته‌ها بیشتر شخصی است و پاسخ به آنها وقت زیادی را از شورا می‌گیرد. بدین ترتیب شوراهای به ناچار دچار نوعی روزمره گی می‌شوند و هر روز ناچارند به خواسته‌های ای حضوری و غیرحضوری مردم که بعضی وقتها غیرقانونی هم هست پاسخ داده و به درد دل آنها گوش دهنده. مهم‌ترین دلیل ایجاد چنین فضایی را می‌توان در عدم پیش‌بینی جامعه برای نهادهایی دانست که خواسته‌های پراکنده در آنها کانالیزه شده و به شکل قانونی و منطقی مطرح گرددند.

شهر یک موجود زنده و پویا است که ویژگی‌ها و نیازهای خاص خود را دارد و مدام باید به این نیازها رسیدگی و توجه شود

□ شهر - شهروند - شهردار، جایگاه شورا در این میان چیست؟

■ انتقاداتی که از اداره امور شهرها در زمان پیش از تشکیل شوراهای می‌شود حاکی از آن است که اداره امور شهرها در دست مراکز و قطب‌های سیاسی، اداری و اجرایی کشور بوده است. طرح‌های جامع و تفصیلی و برنامه‌های راهبردی توسعه شهر غالباً به وسیله کارفرمایانی خارج از محیط منطقه‌ی طراحی، سفارش داده می‌شد و منافع و نظر مردم شهر جایگاهی در تهیه این طرح‌ها نداشت. همچنین بودجه شهرداری‌ها بر طبق الگویی از پیش تعیین شده و تکراری توسط بخش‌های مالی مراکز سیاسی و اداری استان‌ها بسته می‌شد و طی یک یا چند جلسه چند ساعته شهرداران و مدیران شهرداری نسبت به آن توجیه می‌شدند و در واقع جریان امور بر اساس سلیقه پیش می‌رفت و به ندرت از بنیه کارشناسی برخوردار بود. لیکن با تشکیل شوراهای مقررات و آینین نامه‌ها جایگزین این رفتارهای خودمحور و سلیقه‌ای شد، به طوری که در حال حاضر برای بازنگری طرح‌های تفصیلی و جامع، شوراهای موردنظر خواهی قرار می‌گیرند، بودجه شهرداری پس از کارکارشناسی در شورای شهر بررسی و تصویب می‌شود و در مورد هر گونه تصمیم و اقدام شهرداری در سطح شهر به مصوبه شورا نیاز

